

Uchwała Nr XXI/144/26
Rady Powiatu Goleniowskiego
z dnia 23 kwietnia 2026 r.

w sprawie skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 z późn. zm.) w związku z 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz w związku z § 12 ust. 1 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2018 r. poz. 4878)

Rada Powiatu Goleniowskiego uchwała, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze skargą mieszkanki Powiatu Goleniowskiego na Zarząd Powiatu Goleniowskiego w zakresie zjazdu z drogi powiatowej nr 4132Z przekazaną przez Ministra Finansów i Gospodarki skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Goleniowskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu
Witold Kaleczyc

Uzasadnienie

W dniu 9 marca 2026 r. do Rady Powiatu Goleniowskiego wpłynęła przekazana przez Ministra Finansów i Gospodarki skarga mieszkanki Powiatu Goleniowskiego w zakresie zjazdu z drogi powiatowej nr 4132Z.

W treści pisma przekazującego skargę wskazano, iż skarga dotyczy działań Starosty Goleniowskiego w sprawie niezewidencjonowania przedmiotowego zjazdu na mapach.

Jak wynika z treści samej skargi, jej przedmiotem jest zalewanie wskazanej w skardze posesji wodami opadowymi ze wskazanej drogi powiatowej poprzez powołany zjazd, a także brak zgody Skarżącej ze stanowiskiem Wydziału Dróg

Powiatowych Starostwa Powiatowego w Goleniowie, wskazującego na nielegalny charakter zjazdu pomimo iż zjazd istnieje od dawna.

Na wstępie omówienia wymaga sytuacja formalnoprawna, to jest ustalenie organu, którego działań dotyczy przekazana skarga, gdyż jak wskazano wyżej zarówno minister jak i Skarżąca wskazali w tym względzie na różne jednostki.

Zgodnie z przepisem art. 20 pkt 4, 10 i 11 Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1693 z późn. zm.) czynności związane z utrzymaniem drogi, kontrolą jej stanu i przeprowadzaniem wymaganych prac realizowane są przez zarządcę drogi, którym zgodnie z przepisem art. 19 ust. 2 pkt 3 wymienionej ustawy w odniesieniu do drogi powołanej w skardze jest Zarząd Powiatu Goleniowskiego, jak wskazano w piśmie przekazującym skargę Starosta Goleniowski czy jak wskazano w skardze Wydział Dróg Powiatowych i Inwestycji Starostwa Powiatowego w Goleniowie.

W związku z powyższym uznać należy właściwość Rady Powiatu Goleniowskiego w przedmiocie rozpoznania skargi na Zarząd Powiatu Goleniowskiego, wynikającą z dyspozycji art. 229 pkt 4 KPA.

Należy nadmienić, iż skarga w podobnej treści była już przedmiotem rozpatrywania prawidłowości postępowania Zarządu Powiatu Goleniowskiego – Rada Powiatu Goleniowskiego uchwałą nr XLI/269/23 uznała skargę w tym względzie za bezzasadną.

W toku obecnie przekazanej skargi uzyskano stanowisko wydziału merytorycznego Starostwa, z których wynika iż okoliczności faktyczne sprawy nie uległy żadnej zmianie w stosunku do objętych uchwałą nr XLI/269/23.

Nadal więc należy wskazać, iż droga powiatowa nr 4132Z znajduje się w dość znacznej odległości od budynku wskazanego w skardze, a wskazany w skardze zjazd stanowi samowolę, w szczególności jego użytkownicy nie uzyskali decyzji o zezwoleniu na lokalizację zjazdu z wymienionej drogi powiatowej. Stąd zjazd ten nie spełnia wymaganych warunków technicznych a także nie jest zewidencjonowany na dostępnych mapach geodezyjnych. Jak wskazano, z map geodezyjnych wynika, że w miejscu przedmiotowego zjazdu w pasie drogowym powinien znajdować rów przydrożny, natomiast na działce nr 158/8 obręb powinna być skarpa. Zjazd w sposób istotny wpływa więc na warunki wodne w okolicy drogi, skoro znajduje się w miejscu zasypanego rowu odprowadzającego wodę z drogi.

Z wcześniejszych ustaleń w sprawie wynika, iż użytkowanie wskazanego w skardze zjazdu skutkowało utwardzeniem terenu a to z kolei spływaniem wody po samowolnie wykonanym zjeździe, choć ilości wody spływającej po zjeździe na nieruchomości są bardzo niewielkie – droga zlokalizowana jest w znacznym oddaleniu od budynku. Dodatkowo wskazano, iż zjazd utworzono w miejscu, w którym zgodnie z mapą winien znajdować się rów melioracyjny zapewniający odbiór wód opadowych z drogi, zaś sam budynek wykonano w taki sposób, iż rury spustowe z dachu odprowadzają wodę bezpośrednio na nieruchomość, co ma największy wpływ na występujące na nieruchomości warunki wodno-gruntowe.

Szczególną uwagę należy zwrócić tu na stanowisko Wojewody Zachodniopomorskiego zawarte w piśmie z dnia 15.11.2022 r. kierowanym do Skarżącej, w którym Organ ten wskazał na wszystkie ww. okoliczności i poinformował Skarżącą, iż jeżeli jest zainteresowana odtworzeniem rowu przydrożnego w miejscu zjazdu, może wystąpić ze stosownym wnioskiem do zarządcy drogi, podobnie jak może a zgodnie z przepisem art. 29 ust. 1 ustawy o drogach publicznych ma obowiązek, uzyskać zezwolenie zarządcy drogi na budowę lub przebudowę zjazdu.

Na marginesie wskazać należy, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami nieruchomość powinna mieć dostęp do drogi publicznej jednakże mieszkańcy budynku mają ten dostęp do drogi publicznej zapewniony poprzez działkę wewnętrzną a nie powoływany w skardze zjazd.

W treści przekazanej skargi Skarżąca nie zaprzecza że nie dysponuje decyzją o zezwoleniu na lokalizację zjazdu z drogi lecz wskazuje, iż budynki wybudowano w latach 1928-1930 a mapy zjazdów były sporządzane przez geodetów więc zjazd powinien być zalegalizowany w oparciu o te dane.

Zarzuty w tym względzie nie znajdują jednakże uzasadnienia w danych zebranych w toku postępowania.

W szczególności zwrócić należy uwagę, iż jak wynika z uzyskanych informacji, treść aktualnych map geodezyjnych nie zawiera we wskazanym miejscu zjazdu, wręcz przeciwnie zawiera obiekt inżynierii wodnej, co w powiązaniu z niedysponowaniem przez Skarżącą decyzją o lokalizacji zjazdu poddaje pod istotną wątpliwość powołane w skardze okoliczności.

Przedmiotem tzw. skargi powszechnej w rozumieniu przepisu art. 227 KPA z zasady nie jest indywidualne postępowanie organu w toku postępowania administracyjnego – przepisy art. 234 i 235 KPA w takim wypadku nakazują uznanie skargi za odpowiednie stanowisko w toku takiego postępowania.

Jednakże mając na uwadze treść skargi oraz związanie Rady jej przekazaniem, uznać należy iż w tej konkretnej sprawie Rada może poddać analizie dotychczasowe postępowanie Zarządu Powiatu Goleniowskiego w sprawie, podobnie jak uczyniła to w treści uchwały nr XLI/269/23.

Analiza ta nie wskazuje na zaistnienie nowych okoliczności faktycznych lub prawnych uzasadniających zmianę stanowiska o braku podstaw dla uwzględnienia wniesionej skargi.

Brak jest podstaw dla stwierdzenia, że wybudowanie i usytuowanie zjazdu było uzgadniane z zarządcą drogi w szczególności z uwagi na brak decyzji zezwalającej na jego wykonanie, w konsekwencji zjazd jest wykonany samowolnie, bez zezwolenia zarządcy drogi na jego lokalizację lub przebudowę, co skutkowało pogorszeniem odprowadzania wód opadowych z drogi m.in. w związku z likwidacją przydrożnego rowu. Wskazać należy iż uzgodnienie warunków lokalizacji zjazdu we właściwym trybie z dużym prawdopodobieństwem wyeliminowałoby obecną sytuację, gdyż w toku postępowania administracyjnego organ oceniłby po pierwsze czy istnieje faktyczna możliwość takiej lokalizacji zjazdu a także na jakich warunkach musiałby on zostać zrealizowany – czemu służy właśnie instytucja ustalona art. 29 ustawy o drogach publicznych. Skarżąca mimo stosownego pouczenia m.in. w powołanym piśmie Wojewody Zachodniopomorskiego, nie zdecydowała się nigdy na wystąpienie z wnioskiem o wydanie takiej decyzji, podobnie jak z wnioskiem o odtworzenie przydrożnego rowu w miejsce nielegalnego zjazdu.

Twierdzenia Skarżącej powołujące się na istnienie map obejmujących zjazd nie zostały poparte żadnymi dowodami, podobnie jak sam fakt wybudowania budynków nie może być uznany za potwierdzający istnienie ciągów komunikacyjnych w obecnym stanie w okresie ich wybudowania.

Mając na uwadze powyższe nie stwierdzono nienależytego wykonywania zadań przez Zarząd Powiatu Goleniowskiego, co implikuje uznanie skargi za bezzasadną. O powyższym należy powiadomić Skarżącą z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA: W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący

ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Nadto o sposobie załatwienia skargi należy powiadomić Ministra Finansów i Gospodarki.

Wnioskodawca: Komisja Skarg, Wniosków i Petycji